

مسئولان محترم باور بفرمائید فریتان داده‌اند!

تمامی شواهد موجود و بسیاری از اسناد غیر قابل تردید حکایت از آن دارند که پدیده پلشت کشف حجاب یک توطئه حساب شده از سوی دشمنان ایران اسلامی است که برخلاف ظاهر آن، نه فقط علیه زنان کشورمان بلکه برای مقابله پنهان و تدریجی با هویت اسلامی جامعه طراحی شده و به صحنه آورده شده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسین شریعتمداری در یادداشتی نوشت:

۱- اواخر اردیبهشت ماه سال گذشته، وقتی در یادداشتی با عنوان «لایحه عفاف یا گسترش بی‌حجابی؟!» به ارزیابی این لایحه پرداختیم و با بررسی مستند برخی از مواد آن نتیجه گرفتیم که «این لایحه نه فقط از پدیده پلشت بی‌حجابی جلوگیری نمی‌کند، بلکه به گسترش بی‌حجابی نیز دامن می‌زند!» شماری از مسئولان و دوستان دلسوز گلایه کردند که تند رفته‌اید! و حال آن که یادداشت مورد اشاره با استناد به متن لایحه عفاف نوشته شده بود و... امروزه اما، اگرچه لایحه یادشده هنوز در کوچه پس کوچه‌های دستگاه قضائی و دولت و مجلس و شورای نگهبان چرخ می‌خورد و به تصویب نهائی نرسیده است ولی با توجه به گسترش بدون مانع پدیده خانمانسوز کشف حجاب، این احتمال قوت بیشتری گرفته است که انگار هدف نهائی -و البته پنهان- لایحه یاد شده همان‌گونه که پیش‌بینی شده بود گسترش بی‌حجابی و برداشته شدن موانع پیش‌روی این پدیده پلشت بوده است!... اگر این‌گونه نیست، وضعیت کنونی حجاب برای چیست؟!

۲- با عرض پوزش از برخی مسئولان محترم در دولت، قوه قضائیه، مجلس و شماری دیگر از دست‌اندرکاران، باید گفت که متأسفانه این عزیزان در ماجرای مورد اشاره فریب خورده‌اند! چند ماه قبل هم تلویحاً به این نکته اشاره داشته و از مسئولان محترم پرسیده بودیم تهیه و تدوین لایحه حجاب بر اساس کدام نیاز ضروری صورت گرفته است؟! و آورده بودیم «در حالی که در دو ماده ۶۳۸ و ۶۳۹ قانون مجازات اسلامی و قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس‌هایی که عفت عمومی را جریحه‌دار می‌کند، تکلیف قانونی مراجع ذی‌ربط به وضوح و با صراحت مطرح شده است، تهیه و تدوین لایحه جدید چه ضرورتی داشته است؟! و تأکید کرده بودیم «ممکن است گفته شود که پیدایش پدیده پلشت کشف حجاب در ماه‌های اخیر، تهیه لایحه جدید را ضروری کرده است! که به عنوان دومین سؤال باید پرسید چرا نمی‌فرمائید پدیده کشف حجاب به علت بی‌توجهی مسئولان دست‌اندرکار به قوانین موجود بوده است؟! مگر در قوانین موجود برای مقابله با بی‌حجابی احکام مشخص و روشنی وجود ندارد؟! آیا به این قوانین عمل شده است و نتیجه نداده است؟! بدیهی است که بی‌توجهی به قانون، با هنجارشکنی نیز همراه خواهد بود. بر فرض که تهیه و تدوین قانون تازه‌ای برای حجاب ضرورت داشته است! سؤال این است چرا مادام که قانون جدید به تصویب نرسیده است، این پدیده خسارت‌آفرین به حال خود رها شده و برای پیشگیری از آن به قوانین موجود عمل نشده است؟! آیا این بی‌توجهی مصداق صریح قانون‌شکنی و «ترک فعل» نیست؟! بدیهی است که هست!

۳- علاوه بر آن که درباره ضرورت تهیه لایحه مزبور تردیدهای جدی وجود دارد! گردش کار آن نیز سؤال‌برانگیز است. می‌پرسید چرا؟! خُب، بخوانید و قضاوت کنید. بیش از یک‌سال از ماجرا می‌گذرد و موضوع هنوز سامان نیافته است! این لایحه در ۹ ماده از سوی دستگاه قضائی تهیه و به دولت فرستاده شد. دولت آن را به ۱۵ ماده افزایش داد و به مجلس فرستاد. مجلس ابتدا لایحه را در ۶۰ ماده و سپس ۷۰ ماده و نهایتاً به ۷۱ ماده افزایش داد! متن لایحه را مطالعه بفرمائید! اول این که؛ سرشار از کلی‌گویی است و از این‌روی به «کلیات ابوالبقاء» بیشتر شبیه است تا متن یک لایحه قانونی!

و دوم؛ متن برجام که بعداً معلوم شد حتی آقای ظریف هم آن را به درستی نخوانده است در مجموع ۵۴۵۲ کلمه بود و متن ۷۱ ماده‌ای لایحه عفاف و حجاب با ۳۲۴۲۱ کلمه تنظیم شده است، یعنی تقریباً ۶ برابر برجام! باید به این نکته توجه داشت که مطول‌نویسی! یکی از ترفندهای حقوقی است که عمدتاً با دو هدف اصلی دنبال می‌شود. اول؛ پنهان کردن ماده اصلی مورد نظر در انبوه کلمات و دوم؛ منصرف کردن مسئولان از مطالعه دقیق متن و مراجعه به مشاوران! تعجب‌آور است که چرا مسئولان دست‌اندرکار به این نکته توجه نکرده‌اند! به گفته حضرت امیر علیه‌السلام «اذ ازدهم الجواب خفی الصواب... پاسخ‌ها که زیاد شود، حقیقت پنهان می‌ماند».

۴- این نکته نیز گفتنی است که وقتی پای نقد مصلحانه لایحه عفاف به میان کشیده می‌شود، برخی از سر ناآگاهی و شماری نیز از روی بداندیشی اصرار دارند که منتقدان را به طرفداری از بگیر و ببند و برخوردهای سخت متهم کنند و حال آن که به قول حکیمانه رهبر معظم انقلاب؛ «خیلی از کسانی که کشف حجاب می‌کنند توجه ندارند که چه کسی پشت این سیاست رفع حجاب و مبارزه با حجاب است -جاسوس‌های دشمن، دستگاه‌های جاسوسی دشمن دنبال این قضیه هستند- اگر بدانند حتماً نمی‌کنند» بنابراین، سخن از یکسو، برخورد سخت و پشیمان‌کننده با مأموران پشت‌صحنه است که اندک و کم‌شمارند و از سوی دیگر نجات کسانی است که از واقعیت ماجرا بی‌خبرند و نمی‌دانند که امروزه کشف حجاب علاوه بر حرام شرعی، بخشی از جنگ ترکیبی دشمن علیه ایران و ایرانیان است (حرام سیاسی).

۵- حالا به بخشی از بیانات حضرت آقا در دیدار رضائی مسئولان نظام با ایشان توجه کنید. دقیقاً بر ساختگی و تحمیلی بودن چالش حجاب تأکید می‌فرمایند، همان نکته اساسی که متأسفانه از نگاه مسئولان محترم پنهان مانده بود. رهبر معظم انقلاب از مسئله حجاب با عنوان یک «چالش تحمیلی» بر کشورمان یاد کرده و فرمودند «کسانی نشستند و نقشه کشیدند و برنامه‌ریزی کردند که حجاب بشود یک مسئله در کشورمان. در حالی که چنین مسئله‌ای در کشور وجود نداشت. مردم داشتند زندگی می‌کردند با شکل‌های مختلف». حضرت ایشان در ادامه بر شرعی و قانونی بودن حکم حجاب و

ضرورت رعایت آن تاکید کرده و با اشاره به کانون بیرونی کشف حجاب و لزوم درک این نکته فرمودند: «امروز [دشمنان] روی مسئله برداشتن حجاب بانوان تلاش می‌کنند ولی این اول کار است. هدف این نیست. هدف دشمن آن است که وضع کشور را برگردانند به وضعیت قبل از انقلاب... بنده اطمینان دارم که بانوان کشورمان حتی کسانی که یک مقداری در زمینه حجاب سهل‌انگاری‌هایی هم دارند، اینها دلبسته اسلامند. وابسته نظامند. بارها گفته‌ام که با این دید باید نگاه کرد. بنده معتقدم در دولت و در قوه قضائیه و در بخش‌های مختلف در این زمینه مسئولیت وجود دارد و باید به مسئولیت‌های قانونی و شرعی خود عمل کنند. خود بانوان ما در این مسئله بیش از همه مسئولیت دارند».

۶- و بالاخره، تمامی شواهد موجود و بسیاری از اسناد غیر قابل تردید حکایت از آن دارند که پدیده پلشت کشف حجاب یک توطئه حساب‌شده از سوی دشمنان ایران اسلامی است که برخلاف ظاهر آن، نه فقط علیه زنان کشورمان بلکه برای مقابله پنهان و تدریجی با هویت اسلامی جامعه طراحی شده و به صحنه آورده شده است و اکنون که بعد از گلایه رهبر معظم انقلاب حرکت و تلاش تازه‌ای برای مقابله با این پدیده خانمانسوز آغاز شده است باید به این نکته توجه ویژه‌ای داشت که پدیده کشف حجاب خاستگاه و ریشه بیرونی دارد و علاوه بر سرویس‌های اطلاعاتی بیگانه کسانی هم در داخل کشور برای این هنجارشکنی اجیر شده‌اند. مقابله با این جریان‌ها هنجارشکن و پادوهای داخلی دشمن نیازمند کشف آنها و قاطعیت در برخورد پیشیمان‌کننده با آنان است. اگر مسئولان و دست اندرکاران محترم، جوانان میهن اسلامی را فرزندان خود می‌دانند -که باید بدانند و می‌دانند- باید نجات فریب‌خوردگان از چنگال پدیده پلشت کشف حجاب را تکلیف شرعی و انسان‌دوستانه خود تلقی کنند و خدای نخواستہ تحت تاثیر خناسان تصور نکنند که اجازه ادامه گرفتاری آنان در چنبره پلید کشف حجاب دلسوزی و به اصطلاح مدارا با آنان است! بدیهی است که اگر خدای نخواستہ فرزند دلبندتان به مواد مخدر معتاد شود، تهیه مواد برای ادامه اعتیاد او را خیانت به فرزندتان می‌دانید و نه اقدامی دلسوزانه!